

VÝZNAČNÁ KOLEGIÁTNÍ KAPITULA U SV. VÁCLAVA V MIKULOVĚ

Kostelní náměstí 3 • 692 01 Mikulov na Moravě • Telefon: 0420 - 0519 - 51 03 09 • Czech republic

Vatikán 23. září 1998

Vážené a milé paní učitelky, páni učitelé
i Vy všichni, kteří „držíte na vlastních nohou“ naši Stonožku,

nechce se mi věřit, že už je tomu 12 let, co jsem se poprvé setkal se stonožkovým hnutím. Bylo to daleko od Prahy, a i když jsem tehdy považoval za zcela nemožné, splnit přání, se kterým paní Běla Jensen do Říma přijela, totiž představit hnutí papeži Janu Pavlu II, stal se asi zázrak a dnes už tuto „nemožnost“ dosvědčují jen fotografie ze svatopetrského náměstí.

K tomu všemu, zatímco přítomné velvyslance pozdravil papež stiskem ruky a krátkým pozdravem, o Stonožku se živě zajímal a nebyl pro něho žádný problém postavit se s dětmi ke vzpomínkovému foto. Celá myšlenka hnutí, tak jak mu byla paní Bělou představena, se mu velmi líbila: „to je dobré, že začínáte s dětmi, moc vám k tomu žehnám, ať se vám daří“ znělo jeho závěrečné povzbuzení.

A musím říci, že od té doby se Stonožce opravdu daří, i když to neznamená, že pro Vás učitele a vedoucí je tato práce odpočinkovou záležitostí. Ano, je to práce, která přesahuje Vaše povinnosti, a přece doslova bojujete za to, abyste ukázali Vám svěřeným dětem, která cesta je v té dnešní spleť společnosti ta správná a co to znamená cítit s těmi, kteří nemají to štěstí žít v zemi jako je ta naše.

Je těžké odhadnout, kolika dětem na různých místech světa se změnil život k lepšímu jenom proto, že se k nim dostala pomoc od stonožkových dětí. Ze svědectví paní Běly jistě víte o hrůzách, které musí prožívat tyto děti ve válečných zónách. Ona sama se z těchto hrůz jen velmi těžko vzpamatovává a což teprve tamní lidé a především děti.

Vaše práce, milé učitelky a učitelé, má vysokou hodnotu a nezáleží na tom, že konkrétní jména jsou často anonymní. Jsem opravdu rád, že jsem měl příležitost poznat alespoň některé ty vzácné lidi z Vašeho kruhu a cítit se i nadále „příbuzným“ Vašeho hnutí.

V tomto roce je to už deset let, co spolupracujete s Armádou České republiky, a dvacet let od Vašeho vzniku. Mnoho už jste jistě udělali, ale kolik je na světě míst, na kterých na Vaši pomoc teprve čekají? Odpověď by nebyla ničím jiným než smutným svědectvím o bídě našeho světa, o bídě kterou, díky Vám, dokážou zmírňovat i školní děti.

Nemohu než Vám za Vaši práci poděkovat a navázat na požehnání Jana Pavla II., který by měl z Vaší činnosti práce jistě radost. Ať je Vaše námaha i Vaší radostí.

Ze srdce přeje

Mons. K. Janoušek

A. D. 2010